давці хай не турбуються, що нема кому працювати. Людей, що мають вільний час на продуктивну роботу — ще багато. Треба тільки подати їм до відома, де мають свій вільний час використати. З другого боку охочі до праці повинні також відповідно поставитися до цієї такої важливої справи. Якщо б навіть їх ніхто не запрошував до додаткової праці, то вони самі повинні її собі підшукати. Праця для них, напевно, знайдеться, а в парі з працею прийде і добробут.

Д. Б.

Набір до Української Поліції

Львів, 21 травня.

Команда Української Поліції у Львові прийме до служби більшу кількість українців у віці між скінченим 18 і 25 роком життя — нежонатих, які не були карані.

Прохання (по змозі особисто) — вносити негайно до Команди Української Поліції у Львові, вул. Паркова ч. 4.

До прохання треба долучити:

1. витяг з метрики з потвердженням арійського походження;
2. свідоцтво покінчеиної щонайменше народної школи;
3. свідоцтво моральности зі збірної громади;
4. урядове лікарське свідоцтво про здібність до поліційної служби;
5. власноручно написаний життєпис українською і німецькою мовами;
6. опінія Українського Комітету.

Всі вище згадані залучники повинні бути в німецькій мові.

Інші українські часописи прохається передрукувати.

ФЮРЕР ПРИЙНЯВ ПРОВІДНИЦЮ ФІНСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

З ГОЛОВНОЇ КВАТИРИ ФЮРЕРА, 21 травня. (—) Вчора Фюрер прийняв провідницю фінської жіночої організації „Льотта Свердт", панню Фанко Люуковен, яка під сучасну пору на запросини провідниці німецького жіноцтва пані Шольц-Клінг перебуває в Німеччині. З нагоди цих відвідин Фюрер у признанні визначної участи фінської жіночої організації в спільній визвольній боротьбі проти большевизму передав пані Люуковен зірку ордену німецького орла.

ПЛЯМИСТИЙ ТИФ — ЯЗВА СХОДУ

До боротьби з жидо-комуною!

(Продовження з 1-ої сторінки)

закінчилася церковна частина цього великого здвигу около 4 тисяч людей.

Після Богослуження голова Ходорівської Делегатури дир. Собчишин відкрив велике віче, присвячене справі набору добровольців до СС. Стрілецької Дивізії Галичина. Першим промовив представник Військової Управи у Львові мгр. Дзьоба, який заявив, що єдиним способом оборонити себе перед большевизмом — це вхопити кріс у руки і станути до боротьби пліч-об-пліч з німецьким вояком проти східних орд. Тому кожний зброєздатний мужчина повинен без надуми голоситися в лави добровольців. Ці слова глибоко влилися в серця слухачів.

Опісля дир. Богдан Кецало відчитав відозву провідника УЦК. проф. В. Кубійовича до українського галицького населення у зв'язку з утворенням Дивізії Галичина. З черги оркестра ходорівської цукроварні відіграла національний гимн, який підхопила 4-тисячна маса зібраних.

Відтак під звуки маршів згуртувався маніфестаційний похід, який пройшов вулицями міста. Дефіляду відібрав повітовий комісар Гольман, ляйтнант жандармерії Гердін, представники Комітету і духовенства.

Це свято — видимий знак, що громадянство Ходорівщини є готове взяти діяльну участь у боротьбі проти большевизму.

СКАЛАТ

Набір добровольців до СС. Стрілецької Дивізії Галичина в Підволочиськах

Скалат, 21 травня.

13 травня до волости в Підволочиськах прибула Набірна Комісія, в склад якої входив повітовий комісар, Уповноважений Військової Управи на повіт Скалат, представник УОК., керівник Об'єднання Волостей. В просторій залі Міської Управи вже від рана оживлений рух. Комісія розпочала працю. Незабаром молодь Підволочиськ та приналежних сіл організованим порядком під проводом волосного старшини п. Литвина — стала голоситися до Набірної Комісії. Лиця молодих юнаків жевріють з запалу та бажання ставати в ряди СС. Стрілецької Дивізії Галичина та боротись проти спільного ворога на Сході. Найбільше зголосилося добровольців з надзбручанського села Староміщина, які організовано прибули та вписалися, заявляючи, що тепер хвилина, в якій треба брати зброю в руки, боротись проти большевизму і творити долю свому народові. Підчас набору загомоніли звучно слова повітового комісара — бадьорі слова заохоти ставати мужньо в ряди СС. Промовляли дальше Уповноважений Військової Управи на повіт Скалат, керівник Об'єднання Волостей та волосний старшина п. Литвин. Всі в своїх промовах з'ясували теперішнє становище та конечність ставати в ряди СС. Стрілецької Дивізії Галичина. Після цього набір продовжувався дальше.

Заклик до української молоді Скалатщини

Скалат, 21 травня.

Делегатура УОК в Скалаті в порозумінні з Уповноваженим Військової Управи видала гарячу відозву до української молоді Скалатщини, в якій закликає ставати в ряди СС. Стрілецької Дивізії Галичина, ставити добро своєї Батьківщини вище всього. Відозву відчитано в усіх селах Скалатщини.

УСТРИКИ ДОЛІШНІ

Маніфестаційні збори громадянства

Устрики Дол., 21 травня.

Широкою луною пронеслась вістка про створення СС. Стрілецької Дивізії Галичина по всій Бойківщині. Підгір'яни та верховинці радісно зустріли змогу зі зброєю в руках творити краще майбутне для свого краю. Цей запал і охоту до збройного виступу можна було відчути на маніфестаційних зборах, які відбулися 16 травня в Устриках Долішніх. Рядами перейшли вулицями міста 1.200 громадян Устрик і сусідніх громад аж до ринку, де відбулись масові маніфестаційні збори. У палкій промові представник німецької влади повідомив зібраних про дозвіл Фюрера Великоніметчини формувати СС. Стрілецьку Дивізію Галичина, в якій рядах український народ матиме змогу поруч німецького вояка здобувати долю для своєї Батьківщини. Патріотичну промову виголосив голова УДК., др. Менцінський, закликаючи громадян вступати в ряди Дивізії. Промовляв теж комбатант Уповноважений Військової Управи на Лемківщину, полк. Степанів. Того самого дня післяполудня відбулись ділові наради уповноважених Військової Управи, комбатантів і мужів довір'я в залі місцевого кіна. Референтами були полк. Степанів і др. Менцінський.

Бойківщина маніфестує

Чорна, 21 травня.

Подібні збори з нагоди створення СС. Стрілецької Дивізії Галичина відбулись теж в інших місцевостях нашого західного Підгір'я. Головно врочистий вигляд мали вони у Чорній та Поляні. Реферував на тих зборах секретар УДК. п. Пеленський. Теж в інших місцевостях — містечках і селах відбулись громадянські збори, на яких референтами були уповноважені Військової Управи. Вся Бойківщина заявляє свою готовість взяти в руки зброю, бо розуміє, що лише зброєю можна здобути краще майбутнє свого краю.

Доказом організаційної справности та дисциплінованости, як теж національної свідомости округи чи місцевости, є висота зібраної національної вкладки.

ПРОМОВА ЧЕРЧІЛЯ ПЕРЕД КОНҐРЕСОМ ЗДА

СТОКГОЛЬМ, 21 травня. (—) Перед конгресом ЗДА, тобто перед двома об'єднаними парляментарними палатами, британський премієр Черчіль виголосив промову. Після чемних зворотів під адресою американських господарів та після вигадки про недавнє побування в ЗДА, Черчіль звернувся до американців із закликом ставитись і надалі до англійців прихильно. Свій заклик мотивував, мовляв — спільною американсько-британською небезпекою. Говорячи про дотеперішній хід війни, британський премієр підкреслив, що в тихоокеанській війні у швидкій черзі одно нещастя падало на аліянтів за другим. Англійську поразку на маляйському півострові та в Сінгапур. Черчіль назвав найбільшою військовою катастрофою британської історії. У зв'язку з цим Черчіль з'ясував низку можливостей дальшої війни у Східній Азії та в Европі. Черчіль не проминув нагоди пригадати при тому, що від початку союзу із З'єдиненими Державами Англія втратила більше, як двічі стільки корабельного тонажу, що З'єдинені Держави. Небезпека підводних човнів — за словами Черчіля — все ще найбільшою небезпекою, з якою аліянти мусять боротися. Летунські операції англійського і американського летунства Черчіль назвав експериментом, щодо чого все ще є дуже поділені думки. Багато дечого вказує на те, що лиш з повітря не можна вирішно ослабити ні Німеччини ні Італії. Проте треба буде — сказав Черчіль — яко мога швидше повести летунські атаки також проти Японії. Найважчою проблемою — практичне використання аліянтських військ з уваги на небезпеку підводних човнів на всіх океанах. Що торкається воєнних подій у Північній Африці, Черчіль признав, що аліянти спершу сподівалися закінчити тамошні військові дії ще перед кінцем минулого року. Про совєтського союзника британський премієр згадав лиш дуже коротко, стверджуючи в одному реченні, що Совєти несуть головний тягар війни і що треба їх у тому відтяжити. Притім зробив застереження, що це відтяження може прийти з умовою, щоб воно було розумне і можливе для переведення. Свою промову Черчіль закінчив ствердженням, що німці дуже сильні і що їх важко досягнути. Німці — казав британський премієр — розпоряджають могутніми арміями і велетенськими допоміжними джерелами та мають просто безцінний стратегічний простір. При продовжуванні війни можуть виринути дальші небезпеки. Ніхто не може передбачити, які нові ускладнення може принести продовження війни. Можливо — заявив Черчіль — що щораз дальше протягання війни може втомити, притупити і поділити демократії.

—o—

Берлінські політичні кола вказують передусім на те, що британська агітація давно вже заповідала, що промова Черчіля буде найважнішою, яку британський премієр колинебудь виголосив. Тим більше мусить бути *розчарування*, бо ця остання промова Черчіля мала лише пропагандивні цілі, не відзначалася нічим особливим та не приносила ніякої новини. У свому останньому прилюдному виступі в Америці, Черчіль поминув всі суттєві проблеми та залишив без відповіді питання, які хвилювали прилюдну опінію Великої Британії і Америки. Німецька сторона спокійно прийняла до відома і записала у своїй пам'яті, що британський премієр виразно зсолідаризувався з терористичними атаками аліянтських летунів на західно-европейський обшир. Як річ гідну уваги, уважають в Берліні також, що Черчіль у промові лиш одно однісіньке речення присвятив Совєтам, проте про польський і совєтсько-

ГРИГОРІЙ СТЕЦЕНКО

МЕЧ І ШОЛОМ

Акварелі

...Гей, у полі — полі трактор оре землю..!

А земля, як патока — чорна, масна. Ще торік була тут незаймана толока, паслись кучеряві отари, а нині, як весна вдарила в мідні літаври, а в небі закосичилась блакить, Чабан вивів в поле трактори і вже блискають у ріллі срібні лемеші тільки блись та й блись...

...Оре, оре землю трактор!..
розгортає їй хребет, груди,
ласкає їй плідне лоно,
а земля пахне хлібом і торішними кізяками...

І тоді на серце Чабана скибами мати Домаха, а христив батько Панасій з Онисів. Сам Максим смаглявий, як тінь гаю, статурний, як дуб столітний, сильний, як віл чумацький, а очі в нього сині, як вода в Азові, а вуса в нього, як крила ластівки. Одним словом Чабан, як Чабан.

...Гей оре, оре трактор землю та й українську!..

Це Максимів бас змагається з жайворонками та з мотором, а за його широкою спиною повзуть, занурюються в цілину білі лемеші і чорні борозни хвилями-хвилями розбігаються полем-долиною.

...Гей оре, оре трактор землю та й українську!

білі кості, шолом і меч поточені іржою.

Зняв Чабан солом'яного бриля та й схилив голову на могутні груди.

— Отже і моя нива кров'ю кроплена, — тихо глаголив — отже і тут воювало наше славне козацтво Січі — Матері!

А в розбурханій уяві: військо — військо і злототкані прапори над чубатими головами полків у синьому океані неба полощуться.

А розбурхана дума: веде своє військо, військо запоріжське Дорошенко... Хорошенько!

Стояв збентежений Максим Чабан, а над ним рожеві портали простору, бо сонце гуляло і дзвонило промінням, а в жилах полум'яніла кров і в ушах причувалося далеке гранння кобзи...

Зігнувся Максим, підняв меч і приклався до нього, як до ікони

до лемешів, то підняв шолом та меч і поклав на трактор у ящик до струмента.

— Хай дітям і онукам покажу, аби добро пам'ятали.

І чомусь пригадався йому Тарас Шевченко.

Було колись на Вкраїні ревіли гармати!..

Це Максимів бас, а сам він Чабан, як Чабан, тільки не той, що в бесарабських степах вівці пасе, а наш — Максим Чабан — онук кошового славного Війська Запоріжського, смаглявий, статурний, сильний, а очі як вода в Азові, а вуса як крила ластівки.

Сів знову за кермо, пустив мотор, а шугайвітер може з Полтави, а може з Лемківщини від бескидів, обцілував його бронзове лице і заглянув у похмурі очі.

І тоді знову торгалися струни